

ПОП-МУЗИКА ЯК ЗАСІБ ОПТИМІЗАЦІЇ МУЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Вплив музики на формування креативності, емоційності особистості надзвичайно великий. Інтерес до популярної музики серед учнів та студентів високий але не такий однозначний з точки зору його корисності. Оцінювання позитивного чи негативного впливу популярної музики є суттєвою проблемою, що допомагає усвідомити моральні, смакові, художні цінності учня.

Під популярною музикою ми розуміємо ту музику, яка користується попитом серед більшості населення. Її ознаки – простота музичної мови, регулярність ритмічної пульсації, підкреслена мелодійність, яскраві мотиви, що гарно запом'ятовуються. Треба відзначити, що визначення терміну «популярна музика» досі викликає суперечки. Нажаль, більшість музикознавців продовжують ігнорувати «низькі» жанри, вважаючи таку музику примітивною. Але серед такої музики слід виокремити не тільки чудові приклади музичних творів, але й цілі напрямлення. У 19-му столітті саме класичну музику вважали популярною. Вальси Штрауса у свої часи були не менш популярні ніж пісні групи «Beatles». Головним критерієм є часовий. Будь-який музичний твір існує в першу чергу тому, що він користується попитом – його слухають. Низькосортні музичні твори невитримують випробування часом і через певний термін впадають в забуття.

Педагог повинен бути інформований що до свіжих музичних напрямків, обов'язково цікавитися останніми подіями у сфері популярної музики. Це не тільки зближує на емоційному рівні учня та вчителя. Педагог має можливість впливати на художні смаки учня, розповідати про власні пріоритети в поп-музиці та допомагати краще орієнтуватися в великій кількості популярних творів. Якщо популярна музика викликає у дитини позитивні емоції, необхідно створювати умови, що будуть посилювати зацікавленість до різної музики, то б то оптимізувати музичне виховання. Виокремлення кращих зразків популярної музики є головною проблемою. Також важливим є включення в репертуар подібних творів при вивченні музичного інструменту в ДМШ або основного музичного інструменту на музичних факультетах педагогічних університетів.

Окремою проблемою є відсутність у студентів культури слухання музики. Поширеним явищем стало слухання музики під час виконання більш важливої з точки зору учня справи. Слухання відступає на другорядний план, стає звичайним фоном, що на рівні підсвідомості негативно впливає на художній смак та яскравість сприйняття музики.

Сучасність вимагає іншого підходу до популярної музики. Музика стала доступною як ніколи, ми слухаємо її скрізь. Ця унікальна доступність скоріше вплинула негативно, ніж збагатила художній світ особистості. Важливим стає не сам факт сприйняття музичного твору, а вміння розпізнати у великому просторі середніх за рівнем композицій справжні перлини. Кількість музики робить неможливим ознайомитися з усіма композиціями та виконавцями. Викладач, як пересічний слухач може порадити учням певні зразки, висловити свої враження, таким чином спрямовуючи учня у вірному напрямку.

Література

1. Битянова Н. Р. Проблема саморозвиття личности в психологии / Н. Р. Битянова. – М.: Флинта, 1998. – 46 с.
2. Гуманизация образования // Психолого-педагогический международный журнал. – 1998. – №1. – Москва-Сочи. – 79 с.
3. Зимняя И. А. Педагогическая психология / И. А. Зимняя. – Ростов-на-Дону: Феникс, 1997. – 477 с.
4. Малюков А. Н. Психология переживания и художественное развитие личности / А. Н. Малюков. – Дубна: Феникс, 1999. – 253 с.
5. Петрушин В. И. Музыкальная психология / В. И. Петрушин. – М.: Владос, 1997. – 383 с.
6. Подуровский В. М., Сулова Н. В. Психологическая коррекция музыкально-педагогической деятельности / В. М. Подуровский, Н. В. Сулова. – М.: Владос, 2001. – 318 с.
7. Теория и методика обучения игре на фортепиано / Под ред. А. Г. Каузовой, А. И. Николаевой. – М.: Владос, 2001. – 366 с.
8. Яковлева Е. Л. Психология развития творческого потенциала личности Е. Л. Яковлева. – М.: Владос, 1997. – 243 с.